

Република Србија
Врховни касациони суд
Рев2 985/2014
04.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца Р.С. из З., чији је пуномоћник В.В., адвокат из З., против туженог А. Н.Т. а.д. из Б., чији је пуномоћник М.И., адвокат из Б., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 6490/13 од 04.04.2014. године, у седници одржаној 04.11.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 6490/13 од 04.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 11467/2010 од 07.06.2013. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог бр. 03-3/93 од 06.03.2007. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду као и да обавезе туженог да тужиоца врати на рад на радно место транспортног радника у сектору техничког прихвата и отпреме делатности саобраћаја. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да га поново пријави код Републичког завода за здравствено осигурање Београд почев од 17.03.2007. године и да изврши упис радног стажа у радну књижицу тужиоца почев од 17.03.2007. године код Републичког завода за пензијско и инвалидско осигурање Филијала Б.. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка са законском затезном каматом, а ставом четвртим изреке обавезан тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 163.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 6490/13 од 04.04.2014. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртном изреке. Ставом

другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС" 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоцу запосленом на пословима транспортног радника у Сектору техничког прихвата и отпреме делатности саобраћаја, решењем туженог је 06.03.2007. године отказан уговор о раду са анексима. На терет му је стављена повреда радне дисциплине коју је учинио тако што је 22.02.2007. године у току рада конзумирао алкохол, што је утврђено извршеним алкотестом када је констатовано да има 1,32 промила алкохола у крви. Пре доношења решења о отказу тужилац је упозорен писменим упозорењем 27.02.2007. године о постојању разлога за отказ уговора о раду због непоштовања радне дисциплине. У поступку пред нижестепеним судовима утврђено је, као неспорно да је тужилац наведеног дана дошао на посао под утицајем алкохола. Тужилац који је саслушан у својству парничне странке на рочишту 07.06.2013. године изјавио је да је спорног дана 22.02.2007. године у јутарњим часовима сазнао да је одбијен за доделу стамбеног кредита који је очекивао, да се због тога изнервирао, отишао у кафић који се налази у оквиру аеродромске зграде где је попио четири пива, а затим око 15 часова кренуо на своје радно место где је срео претпостављеног. Како је наведеног дана рађена алко контрола, код тужиоца је установљено да има више од 1 промила алкохола у крви. Одмах је послат кући, а кроз неколико дана је добио упозорење о постојању разлога за отказ и решење о отказу.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај решења о отказу.

По члану 179. тачка 3. Закона о раду, послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Уговором о раду који је закључен између парничних странака прописано је тачки 14. став 2. алинеја 1 да ако запослени не поштује радну дисциплину односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца

послодавац може отказати уговор о раду, а посебно у случају доласка на рад у алкохолисаном стању или употребе алкохола у току рада.

Имајући у виду да је у поступку пред нижестепеним судовима утврђено као неспорно да је тужилац наведеног дана дошао у алкохолисаном стању, што представља повреду радне дисциплине која је и уговором о раду прописана као отказни разлог, да је поштована обавезна процедура приликом доношења решења о отказу, правилно су нижестепени судови закључили да нема услова за поништај овако донетог решења, као ни за тражену реинтеграцију у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

На основу члана 405. ст. 1. и 2. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**